

6

ช่วยพ่อ...ในนรก

คุณยายอาจารย์จันทร์ ขนนกยูง ระลึกถึงพ่อที่ตายไปแล้ว จึงบอก อุบาสิกาทองสุข สำแดงปั้น ซึ่งเป็นศิษย์ของหลวงพ่อดัดปากน้ำ (ขณะนั้นยังไม่ได้บวชชี) อุบาสิกาทองสุขจึงแนะนำให้เข้าสมาบัติตาม แนววิชาธรรมกาย เมื่อจิตละเอียดดีแล้วก็ทำใจให้หยุดให้นิ่งเฉย ให้กายทุกกายซ้อนอยู่ในองค์ธรรมกาย แล้วอธิษฐานจิตขอพบพ่อ

พอเข้าธรรมกายถูกส่วน รู้สึกว่ากายเบาลอยล่องสงบอยู่ ณ ที่ เวียงวังเป็นทะเลเพลิงที่กำลังลุกโชติช่วง ชั่วครู่หนึ่งไฟที่กำลังไหม้อย่าง ร้อนแรงก็ค่อยๆ มอดลง ขณะเดียวกันรัศมีของธรรมกายเปล่งสว่างจ้า เห็นสภาพต่างๆ ได้อย่างชัดเจน

ปรากฏเห็นภาพของสิ่งมีชีวิตมากมาย รูปร่างต่างๆ กัน บ้างก็

เป็นสัตว์ บ้างก็เป็นคน บ้างก็ตัวเป็นคนหัวเป็นสัตว์ บ้างก็หัวเป็นคนตัวเป็นสัตว์ บ้างก็อยู่ในเครื่องทนต์ทรมาน เห็นพ่อแล้วรูปร่างหน้าตาของพ่อไม่เปลี่ยนแปลงเลย แต่งตัวดูใกล้เคียงกับเมื่อเป็นมนุษย์ กางเกงขาก๊วยชุดทำนาของพ่อกียังคงสวมอยู่ แต่พ่อดูซูบผอม ใบหน้าหมองคล้ำเหมือนคนที่กำลังมีทุกข์ เมื่อพ่อเห็นลูกสาวก็วิ่งมาเกาะที่เข้าทั้งคู่

“พ่อกำลังมีทุกข์ พ่อตกนรกเพราะเมื่อมีชีวิตอยู่พ่อดื่มสุรามาก ซื้อมสุราดื่มวันละ 10 สดางค์ (10 สดางค์ในสมัยนั้นซื้อสุราได้เป็นขวด) นอกจากนั้นพ่อได้เคยฆ่าสัตว์ออกไปท่องนาก็จับกบ หอย ปู ปลา อยู่เป็นประจำ บางครั้งก็เชือดไก่ที่เลี้ยงไว้เป็นอาหาร”

เคยถามพ่อว่า พ่อฆ่าสัตว์ไม่กลัวบาปหรือ พ่อบอกว่าฆ่าเพื่อเป็นอาหารเลี้ยงชีพ ไม่ได้เอาไปค้าขายที่ไหน ถึงวันพระพ่อก็ไปทำบุญ คิดว่าบาปคงจะหายไป แต่ได้มาเห็นแล้วบาปของพ่อยังอยู่ พ่อกำลังถูกทรมานชดใช้บาป

พ่อบอกว่า “เมื่อใกล้จะละโลก พ่อเห็นนิมิตที่เคยทำบาป จิตจึงกระวนกระวายและเกาะอยู่กับนิมิตนั้น พ่อจึงถูกนำมาที่นี่”

พ่อวิงวอนขอความช่วยเหลือน้ำตานองหน้า สงสารพ่อเหลือเกินไม่รู้จะช่วยพ่อได้อย่างไร เปรียบเสมือนพ่อกำลังจะจมน้ำ ตัวเองก็ว่ายน้ำไม่เป็น ช่วยพ่อไม่ได้ จึงร้องให้ออกมาดั่งๆ จนอุบาสิกาทองสุขถามขึ้นก็บอกไปตรงๆ ว่า พ่อกำลังตกนรกเพราะดื่มสุรา อยากจะช่วยพ่อให้พ้นทุกข์ แต่ก็จวนปัญญา

อุบาสิกาทองสุขขณะที่ยังอยู่ในสมาธิให้อริชฐานเรียกบุญบารมีที่ได้บรรลुถึงธรรมอาารณารมกายช่วยพ่อคุณยายอาจารย์จึงอริชฐานว่า “ข้าพเจ้าตั้งใจปฏิบัติธรรมโดยเอาตัวเลิ่ยงชีวิตนี้เพื่อต้องการบรรลุ

ธรรมจะได้มาช่วยพ่อ บัดนี้ข้าพเจ้าบรรลुธรรมแล้ว ขออานุภาพ
พระธรรมกายจงบันดาล ช่วยพ่อให้พ้นทุกข์ด้วยบารมีของข้าพเจ้าเถิด”

พอขาดคำก็ได้ยินเสียงพระธรรมกายกังวาลก้อง บอกให้พ่อรับศีล
พ่อยกมือพนมสมาทานศีลจนจบแล้ว พระธรรมกายก็ให้พ่อระลึกถึงบุญ
ที่เคยทำไว้ขณะที่เป็นมนุษย์ ด้วยอานุภาพของพระธรรมกายและบุญของ
พ่อที่เคยทำตามประสาชาวบ้านนอก ทันใดนั้นกายของพ่อเบาและลอย
สูงขึ้นๆ ติดตามธรรมกายของคุณยาอาจารย์ ผ่านสวรรค์ชั้นต่างๆ พ่อ
ทำบุญไว้ไม่ใช่หน่อยเหมือนกัน พ่อไปได้ถึงสวรรค์ชั้นดาวดึงส์มีวิมานหลัง
เล็กเก๋คร่ำคร่า ไม่สู้ใสงดงามเหมือนวิมานของเทพองค์อื่นๆ

พระธรรมกายบอกพ่อว่า “วิมานที่ไม่สู้ใสงดงามเป็นเพราะขณะที่
พ่อเป็นคน วัดก็เข้าเหล้าก็กิน บุญก็ทำกรรมก็สร้าง มาสัตว์ตัดชีวิต
เพื่อเอามาทำบุญ”

พระธรรมกายสอนให้พ่อภาวนา “สัมมา อะระหัง” ดูกายของพ่อ
ผ่องใสขึ้นมาก ต่างกับขณะอยู่ในนรก กายของพ่ออยู่ในสภาพทิพย์ อยู่วิมาน
ชั้นดาวดึงส์

ความเป็นทุกข์ที่อยากจะรู้ว่าพ่ออยู่ที่ไหน พ่ออยู่อย่างไรก็หมดสิ้น
ไปแล้ว การได้ช่วยพ่อก็เหมือนขอขมาโทษ ได้เห็นสภาวะธรรมตามความ
เป็นจริง คนในโลกเมื่อเกิดมาก็ต้องแก่ ต้องเจ็บ ที่สุดก็ต้องตาย จะเอา
อะไรติดตัวไปไม่ได้เลย แม้แต่สังขารร่างกายเราก็ทับถมสลายไปในดิน

สมบัติต่างๆ ของมนุษย์เหมือนของขอยืมไม่ใช่ของเรา เพราะตาย
ไปแล้วเอาติดตัวไปไม่ได้ สิ่งที่จะเอาติดตัวไปได้ และเห็นได้ชัดด้วยตา
ธรรมกายคือ บุญและบาปเท่านั้น

คุณยาอาจารย์จันทร์ ขนนกยูง

